

NYILT LEVÉL.

A' „Rajzolatok“ addigi törekvése, — menyire fenálló szokások, minden polgárt kötelező törvények 's a' józanság' tiszta szabályi engedék, — nyilvánosság vala. Csak ki az idő szentelte szokásokat, ki azt, hogy „szent a' törvény“, ki végre a' józan ész' szentségét sérti, vagy sérteni törekszik, csak az keresi az undok denevér lakta homályt, csak illy utálatos söpredéke a' köztársaságnak, képes, a' civilisatio', az emberség' szabályait alattomosan sérteni.

Értésünkre esett, a' budai színész társaság' Igazgatója által, hogy X. et Comp. jegyalatt, olly levél játszatott kezébe, melly tele alacsony fenyegetések- 's ocsmányi ijesztgetésekkel az esetre, ha az Igazgató ur a' levélben kijegyzett, az ég tudja hol kóborló híres magyar színészeket a' budai társasághoz nem fogadandja. —

Kik azon bitangok, kiknek a' köztársaságban, keresztség, vagy szülők után nyert nevők nincsen, kik másnak neve vagy névjegye alatt felbuzultak, a' tisztes rendet büntetlenül háborítandani, nem tudjuk, érje őket utól a' nyomozó törvény' hatalma, de szent köteleességünknek érezzük, itt nyilvánítani, hogy mi a' nevezett névjegy alatt a' budai társaságot érdeklő minden dolgokat, annak hasznát célzó jó vagy hibás minden nézeteket a' „Rajzolatokban“ palástolatlanul kimondtunk, 's ezután is egyedül csak ott fogjuk nyilván kimondani. X. et Comp.

EGYVELGEK.

1.) A' jurynek, melly a' festvények' főlvétőléről a' parisi műkirakásba ítéletet hoz, néhány nap előtt egy tájfestést hoztak, mellyben a' napfény olly csudálatosan hatott, hogy a' rajta függő tekintet azt nem viselhette-el. Egyik bíró végre, minthogy mindnyájan bámulák, hogyan lehet illy rendkívüli hatást eszközözni, futtatott szemüveggel közeledett a' képhez, szorosabban megvizsgálta azt 's látá, hogy a' festő a' nap' helyébe egy fényes fejű réz szegét vere. Ezen elmés ötlet azonban nem vehető rá a' juryt, hogy a' képet kitétetni megengedje.

2.) Riomban jelenleg per alatt van egy férfi, ki azzal vádoltatik, hogy tulajdon fiját ölte-meg. Az ifju egy paraszt leánnyal állá szerelemben 's bárha az atya ellenszegző is magát 's fia ellen a' leghevesebb elkeseredettséget mutatta, a' menyegző' napja még is meghatározott, midőn egy este, a' mint a' vőlegény jövendőbeliének lakát elhagyá, egy lövés megölte őt. Fájdalom, igen is hihető, hogy a' szerencsétlen atyát boszuja vitte e' gonosztre.

TRÉFAFÜZÉR.

1.) Egy a' munkáját igen dícsérő könyvszerző 's vevője közli eserebeszéd: A. Mi ezen könyvnek ára? B. Csak 2 pengő forint. — A. Be méreg drága ezen csekélységért. B. Sőt inkább, hisz a' tiszta papirosa majd érne annyit. A. Ugy ám a' tiszta papiros.

2.) Conjugista fiát kérdezvén ki egy atya, az az „ego sum“-ot hiba nélkül tudta hajtogatni, ellenben az „ego amo“-t épen nem. Miért is korholván atyja, ő magát ekkint mentegeté: „Hisz Pál bátyám mondta — a' ki pedig tanult és tapasztalt ember, — hogy az „ego sum“ a' fő dolog, 's hogy ezzel a' philosophusok is legtöbbet vesződtek; ellenben az „ego amo“ — magától is megjön.“

3.) Két ifju kimenvén vadászni, egyike — ki szemüveget viselt — két-három puskalövésnyire lődözött a' vadra. Miért is a' másiktól szállítván, ekkint igazítá magát: jól tudhatod, barátom, az optikából hogy a' féle szerek a' tárgyat az emberhöz jóval közelebb hozzák.

4.) Egy könyvnek illy czimjét olvasván valaki: Taxa medicamentorum; ahá! most tudom már, ugymond rá, ezen szólás-módnak értelmét: „valakit taxálni.“

5.) Perillustris dominus Kupay előtt a' görög egyház' szigorúságát emlegetvén valaki a' bőjtre nézve, viszonzá: „mit, hushagyó, vajhagyó! már ha mégis „borhagyót“ rendelt volna.“

H. KARÁCSONYI L.